

Leysasøgurnar vóru verri enn sjálvst álopið

Mynd: POLFOTO

Tá yvirgangskroppar frá IS framdu eitt álop í Jakarta, vóru tað serliga leysasøgurnar aftaná, ið gjørdi føroysku Mari-Ann Roberson, ið býr í Jakarta, bangna

Hósmorgunin í farnu viku framdi IS eitt yvirgangsálop í Jakarta, høvuðsstaðnum í Indonesia. Sjey fólk doyðu, har av tveir yvirgangsmenn, tá fleiri bumbur brestu og menn fóru at skjóta frá hond í ambassadubýlinginum í indonesiska høvuðsstaðnum. Millum annað varð ein Starbucks-kafé sprongd í luftina.

Tveir av teimum fimm yvirgangsmonnunum vóru sjálmorðsbumbur, meðan hinir trýggir vóru skotnir, meðan teir lupu á og royndu at blaka bumbur. Ein indiskur lögreglumáður og ein kanadiskur statsborgari doyðu, meðan 17 onnur vóru løstaði í álopinum. Samlað skal talan vera um seks bumbuspreingirnar og síðani skotbardaga milum yvirgangsmenn og lögrelufólk.

Føroyska Mari-Ann Roberson býr í Jakarta. Hon er úr Havn, hevur amerikanskan mann og trýggjar dótur. Hóast hon ikki merkti nakað til yvirgangsálopið sjálv, gjørdist hon ekkafull, tá tíðindini um álopið bórast.

– Vit búgva 10 kilometrar frá har, sum álopið fór fram, og skrivstovan hjá manninum er 3 kilometrar ha-

Mari-Ann Roberson býr í Jakarta

ani, so soleiðis sæð vóru vit ikki í vanda. Tað, sum var óhugnaligt, vóru leysasøgurnar og óváttaðu tíðindini, sum bórast beint aftan á álopið. Millum annað tosaðu fólk um, at

yvirgangsmenn koyrdu runt á motorsúkklum við AK-47 byrsum og skutu frá hond. Onkur fortaldi, at ein bumba var brostin á eini solumiðstöð skamt hiðani. Alt hetta gjørdi, at vit vóru

eitt sindur bangin, greiðir Mari-Ann Roberson frá.

Døtur hennara, sum eru 6, 9 og 11 ára gamlar, vóru í skúla, tá álopið hendi.

– Tær báðar yngru merktu einki til hendingarnar, men tann eldra var nógv ávirkað. Tey nýta teldu og internet í undirvísingini, so tey finga boðini beinan vegin, og so spreiddu leysasøgurnar seg á skúlanum eisini. Ein hollendari, sum hevur fyra børn á skúlanum, var millum tey løstaðu. Fyrstu tíðindini vóru, at hann var dripin í álopinum, so tað ávirkaði allan skúlan nógv. Hann varð álvarsliga skaddur, men nú er støða hansara nógv batnað. Skúlarnir valdu tó at halda børnunum aftur á skúlanum, inntil lögreglan gav boð um, at teir høvdu tamarhald á støðuni. Tey flestu børnini vóru tí eitt sindur longri á skúlanum í gjár enn vanligt, sigur hon.

Longu í dag gongur daglidagurin sum vanligt í Jakarta. Mari-Ann Roberson vísir á, at býurin er sera stórur, eini 17 milliónir fólk búgva í nærumhvørvinum hjá býnum, og einans tvey fólk doyði í álopinum, umframt yvir-

gangsmenninar.

– Fólk eru avgjørd í hesum, at yvirgangsmenninir ikki skulu vinna slagið. Teir skulu ikki órógva okkara lív, okkara dagligdag, og tí mugu vit koyra víðari. Onkrir skúlar eru stongdir og aðrir hava latið tað vera upp til foreldrini, um børnini mæta í skúla í dag. Fleiri ambassadur eru stongdar, men allir handlar og tilíkt hava opið aftur, sigur hon.

Tað, at so fá fólk doyðu, hevur fingið fólk at ivast í, hvørt yvirgangsatsóknin rakti rætta málið. Álopið var framt í tí økinum í býnum, har sum allar ambassadurnar og ST-bygningarnir eru, og væntandi var ætlanin at raka onkra teirra meinari enn hendi.

Mari-Ann Roberson og familjan hava búð í Jakarta í seks ár og enn eru ongar ítøkiligar ætlanir um at flyta.

– Vit trívast væl her, so enn eru ongar ítøkiligar ætlanir um at flyta. Her er gott at búgva og fólk eru ómetaliga blið og fitt. Tá vit flyta, verður tað allarhelst aftur til USA, har vit búðu, áðrenn vit fluttu higar, sigur hon.